

Demokrácia? Hol?

Már hideglelést kapok, amikkor ezt a szót hallom, látom, olvasom, ilyen fellengzős nevekben: Zabhegyezők Demokratikus Uniója, Vasszőgegyenesítők Demokratikus Védjegylete, Gázlámpa Visszasíratók Demokratikus Ligája. Ha demokráciában élünk, miért kell azt a végletekig emlegetni?

Ugyanis azok, akik ezzel a szóval unos, untalan visszaélnék, nem is tudják, miről fecsegnek. Mert, ugye, ez a szó a nép uralmát jelentené, ha valahol is igaz lenne, vagy megvalósulna. Talán Izlandon van, legalábbis látszólagos demokrácia. Feltételezhető olyan helyeken a létezése, ahol minden piszlicsári ügyben népszavazás van, például Svájcban.

A demokrácia őshazája a történészek és politikusok szerint talán az ókori városállamban, Athenben volt. No, szép kis demokrácia, ahol a földbirtokos családok felnőtt férfi tagjai szavazhattak. A nők, hetérák, kisbirtokosok, rabszolgák, iparosok, orvosok, filozófusok, költők, írók, közkatonák stb. pedig nem! Hát ha az eszményi elképzelés jómagam is ki volnék zárva a szavazásból, így ebből nem kérek! De az a másik oldalára sem kellene átesni!

Óvatosabban kellene osztogatni a szavazati jogot. Sokunk szerint a jelölttől meg kellene követelni egy kis tudást. Mégpedig, az írni-olvasáson kívül némi politikai ismeretekre is szükség volna. Például, melyik párt mit is ígér a szavazóknak. és azok a könnyelmű ígéretek teljesíthetők e vagy sem. A nép szempontjából fontos volna tudni, az egyénnek, a családnak mi előnye lenne, ha ez vagy az a párt kerül kormányra.

Ugyanis a kül és hadügyeken kívül az adókból befolyt összegek igazságos és célszerű felhasználása és elosztása volna fontos. – az adófizető számára.. Ha valaki nem fizet adót, csak népjóléti vagy más segélyből él, milyen alapon szavazhat?

Egy 16 vagy 18 éves legényke vagy leányka, mit ért a politikához? Sem politikai tudása sem gyakorlata nincs, de még a saját érdekeit sem tudja meghatározni, nehogy a köz dolgaihoz értene valamit is.

Az aki soha életében nem dolgozott, csak és kizárólag a társadalom nyakán él, milyen joggal szól bele az adófizetők pénzének elosztásába?

Egy illegális bevándorló, aki még egy orvosi vizsgálaton és bűnügyi szűrésen sem ment keresztül a jogtalan határsértés után, hogyan kaphat állampolgárságot és szavazati jogot?

Hogyan várhatja el egy egyedülálló, munkanélküli nő, hogy az egymásután született gyerekeit az állam tartsa el?

Minél jobban belemerülök a demokrácia boncolgatásába, annál inkább antidemokratának tűnök, pedig nem ez a szándékom. Mindössze a politikusok minőségét, kompetenciáját szeretném növelni. Olyan jólképzett vezetőket szeretnék, akik nem csak a négyévenkénti újraválasztásukon és zsebük megtömésén fáradoznak nagy lelkesedéssel, hanem a közösség érdekeit képviselik. Szóval államférfiakra volna égető szükség, nem politikusokra, még az önjelölt csúcs demokata Államokban is. Talán elsősorban ott, mert a Világ sorsa függ vezetőségük minőségén és becsületességén.

A „demokrácia” ott életképes, ahol az egyén jogai egyensúlyban vannak a közösség jogaival. Ez utóbbi a közösség fennmaradását és boldogulását, védelmét hívatott szolgálni. Ahol ez az egyensúly felbomlik az egyén javára, ott a közösség, azaz az állam lassú bomlásnak indul. Ha az egyén még több jogot kap a romlás felgyorsul. Ennek vagyunk tanúi az EU területén és az Egyesült Államokban. E két helyen az állampolgári, családi, iskolai, politikai fegyelem alapjaiban gyengült meg, előre látható és végzetes következményekkel. Ezek helyeken a „politikai korrektség” nevében mindent betiltottak, ami az önvédelem alapja, a szabad vélemény nyilvánítás.

A régi római mondás: „Historia est magistra vitae!” eltűnt a közéletből a latin nyelvvel egyidőben. Kár!

Nos, hol lehet ott demokrácia, ahol egy képviselő vagy szenátor megválasztásához sok millió dollár szükséges. Mivel ezeket a köznép számára elérhetetlen összegeket az óriástőkétől kapják a mindkét oldali jelöltek, nyilván azok érdekeit kell szolgálniuk. Ezzel a függőséggel megterhelve a közösség érdekeinek szolgálata lehetetlen. A jelölt, majd a képviselő és szenátor hűségese szolgálataiért nagyszerű, többmillió éves jövedelmű lobby állásokat kap visszavonulása után. Így, amit a vegyi, olaj, hadi, gyógyszer ipar, óriásbankok akarnak, az történik, Megfigyelhető, hogy amikor nem a megbízóik érdekeit kell szolgálniuk, kemény és hangos harcokat vívnak egymással. Aztán ott van a „porkbarelling” nemes intézménye: „Csak akkor szavazom meg a te költségvetési kérésedet, ha te is megszavazod az enyémet.”

Ennek a nagyhatalomnak még tengerentúli adó mennyországokra sincs szüksége. Ugyanis az USA egyes helyein (Delaware, Nevada, Wyoming, Alaska, Puerto Rico, U.S. Virgin Islands lényegében adómentesen lehet a pénzt eldugni (<http://www.taxhavenusa.com>, és https://en.wikipedia.org/wiki/Corporate_haven),

És még ők büntették Magyarországot a korrupció miatt...

Egy kis kanyar után, térjünk vissza a demokráciához. Napjainkban az egyén jogai ótiási módon szorították háttérbe a közösség jogait. Európában, az USA-ban is. Ma már ott tartunk, hogy az egyéni jog alapján az asszonyok és férjeik halálra ítélik nemzetüket az aborcíóval, egykével, egysével. Ez a folyamat a szemünk előtt játszódik le nemcsak Európában, de az USA-ban is. Az öreg földrészen a muzlimok áradata fenyeget minden elsőprő erővel. Egyszerűen kiszámítható, mikor érik el a mohanedánok a „kritikus” tömeget, amikor türelmetlenségük erőszakba csap át és a már névben sem keresztény, életösztönét elvesztett fehér birka tömeg egyszerűen feladja életösztönét.

Az Egyesült Államokban ez előbb következik be, azaz máris megtörtént nyolc évvel ezelőtt, amikor egy bizonytalan helyen született félvér muzlimot választottak meg elnöknek, aki körülvette magát áttért és született muslimokkal. Ha megnézzük a két nagy párt tagságát és követőit, látjuk a jövőt.

A Demokrata pártra szavaznak a feketék, mexikóiak, vörösek, zsidók, muzlimok, homoszekszuálisok, kommunisták és a nagy szakszervezetek és a teljesen becsavarodott „Déli bapbaptisták”. Ha minden fekete regisztrált volna, már túlhaladták volna az 51%-t.

A Republikánusokra szavaz a fehér amerikai, kiknek száma nem lenne elegendő a választások megnyerésére, ha csak a számokat nézzük. Ugyanis a négerék igen nagy része nincs a választói névjegyzékben, az illegálisan betelepített mexikóiaknak csak a gyermekeik szavazhatnak.

Ezenkívül a nagyfene demokráciában közvetve választják az elnököt. Minden tagállamnak két vagy több szavazata van, függetlenül a lakosság számától. Tetejében, az electorok nem kötelesek a választási eredmény alapján szavazni. Igaz, tudtommal ez nem fordult még elő, hogy visszaéltek volna jogaikkal.

A közhangulatot erősen rontja az adminisztráció igyekezete a fegyvertartás szigorítása és a szabadságjogok megnyirbálása miatt. Szabad vélemény nyilvánítás erősen korlátozott a „politikailag korrekt” szabályok miatt. Az utóbbi években betiltották a tantermekben a keresztet és az imádságot. Viszont az utóbbi két évben

óriási engedményeket tettek a muzlim tanulóknak. Imádkozhatnak a megfelelő időben és a konyhákból eltűnt a disznóhús.

A fegyvertartást megtiltani egyszerűen lehetetlen, mert becslések szerint legkevesebb háromszáz millió lőfegyver van a lakosság kezén,. No ezt tessék begyűjteni!

Addig nem volt túl sok baj, amíg csak a mi torkunkon nyomták le a Demokráciát, mer alapjában véve, hajlamosak voltunk rá. A nagy bajunk ott kezdődött, amikor a közelveleti muzlim, olajtermelő országokra szabadították rá a „Demokráciát”. Az első boldogított állam Irak volt, amelyet két háborúban vertek szét, irtottak ki többszázezer öreget, nőt, gyereket s rombolták le az infrastruktúrát. A következő Libia volt, amely Olaszországgal kitűnő kapcsolatot tartott és feltartóztatta az afrikai menekülteket, majd visszazsuppolta őket eredeti hazájukba. Ott jóléti állam volt, ma teljes és tökéletes káosz, több egymást irtó kormány garázdálkodik. A négereket szabadon engedték és azok most árasztják el Olaszországon keresztül Európát.

Harmadiknak Szíriát választották, ahol Isten tudja hány különböző csoport irtja egymást, felváltva.. Már azokat is elintézték volna, ha az oroszok be nem avatkoznak a kormány oldalán.

Nem, mintha a diktátoraik báránykák lettek volna, de igen kevés áldozattal rendet tartottak a különböző vallású és kultúrájú népek között. Az eredmény Európa előzönlése a Soros és mások által pénzrel támogatott és irányított „menekültek” által. Az igazán szóra sem érdemes, hogy közben sok tízezer keresztény arabot öltek meg vagy kényszerítettek az országútra.